

Đề bài

Thay lời bảng đen,
em hãy tả lại tiết
làm bài tập làm
văn của lớp em.

Bài làm

Trên mình Bảng Đen tôi, sáng thứ ba này, chỉ có một dòng chữ: *Kiểm tra tập làm văn. Thời gian: 2 tiết*, nên khá thoải mái. Tôi tha hồ ngắm nhìn lớp 6A trong 90 phút đồng hồ lao động sáng tạo nghệ thuật!

Khi cô giáo Hoàng Lan bước vào, giấy trắng có kẻ ô ghi điểm và lời phê đã nằm ngay ngắn, sẵn sàng trên mặt bàn. Bởi ai cũng muốn tận dụng tối đa thời gian làm bài. Tuy vậy, cũng vẫn có vài sự khác biệt trong lớp. Tôi thấy cậu Phong, chuyên gia điểm 4, mặt nhăn nhó như khi ăn mừng. Chả là bài làm văn vừa rồi cậu bị tụt xuống điểm 3, vì suốt gần ba trang giấy không hề có một dấu chấm, dấu phẩy nào, khiến cô Hoàng Lan xuýt tắc thở khi chấm bài của cậu.

Ngược lại, bạn Lê – cán sự văn, bạn Hồng – lớp trưởng, mặt mũi tươi như hoa, hăm hở, háo hức được thể hiện mình. Các bạn ấy chẳng đều là học sinh khá, giỏi văn, học trò cưng của cô Lan mà ỉ!

Tiếng cô giáo vang lên, cắt ngọt dòng suy nghĩ của tôi:

– Các em chép đề: Kể về một kỷ niệm sâu sắc trong những năm học tiểu học của em.

Không khí trong lớp học xôn xao một chút. Người vui vẻ, kẻ lắc đầu, người cầm bút viết ngay, người lại tranh thủ hỏi khế bạn bên cạnh:

– Làm thế nào hả bạn? Tôi chẳng biết viết thế nào cả!

Tiếng cô giáo lại vang lên, đầy uy lực nhưng vẫn rất dịu dàng:

– Các em trật tự, khẩn trương làm bài đi!

Lại im lặng... chỉ nghe tiếng mấy con chích chòe và chào mào ríu ra ríu rít trên vòm phượng ngoài sân trường; tiếng cây quạt trần cũ kĩ, cần mẫn quay ù ù như xay lúa. Cụ quạt vốn biết các cháu học trò làm bài căng thẳng nên ra sức mang gió mát đến, cố xua bớt đi cái nóng, cái oi nồng của trời hè.

Những cái đầu bút bic, bút máy lia nhanh trên giấy. Tiếng giờ giấy sột soạt. Lớp học thật chỉnh chu, nghiêm túc và yên ả. Ngắm hơn 40 cô cậu học trò lớp 6 ngây thơ đang giải bày tâm sự, phơi mở tâm hồn mình lên mặt giấy, trong tôi cứ dội vang cái ước nguyện được làm người để kể lại biết bao kỷ niệm ấm áp từ khi làm bạn với các lứa học trò.

Có tiếng thút thít khe khế của một cô bé ngồi ở góc lớp. Không biết Thi Hà nhớ lại kỷ niệm gì mà xúc động thế? Cô giáo bước đến, nhẹ nhàng đặt tay lên Hà:

– Bình tĩnh nào, em!

Tiếng thút thít nhỏ dần. Tiếng ngòi bút vẫn chạy trên giấy sột soạt, sột soạt. Lớp 6A này hôm nay làm bài rất nghiêm chỉnh, hầu như không có hiện tượng quay cốp. Kỷ niệm mà! Mỗi người đều có kỷ niệm riêng của mình, không thích và không muốn giống kỷ niệm của người khác.

Nắng vẫn nhảy nhót ngoài hành lang, ngoài sân lốm đốm. Cô Hoàng Lan nhìn đồng hồ nhắc:

– Còn năm phút nữa!

Dăm cô cậu đã buông bút, chăm chú đọc lại bài của mình. Hai chàng tiên phong đã tung tăng mang bài lên nộp. Còn đa số các bạn vẫn tranh thủ nước rút, tận dụng đến phút cuối cùng, viết mê viết mải như không còn biết trời đất gì!

Tiếng trống hết giờ vừa điểm năm tiếng cô Hoàng Lan tuyên bố:

– Tất cả dừng bút! Ba phút cho việc thu bài, bắt đầu! Trục nhật lên xóa bảng, chuẩn bị cho tiết học sau.

– Tiết sau là tiết toán, chắc mình phải làm việc vất vả lắm đây!

Bảng đen vừa lau mặt vừa thì thầm tự nhủ.